

РЕШЕНИЕ

№ 429

гр. София, 30.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 27.01.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова
Ралица Романова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на
прокурора Христозова, като разглежда дело номер **6463** по описа за **2011**
година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

С решение от 27.05.2011г., постановено по нахд №9332 по описа на СРС за 2010г., е
изменено наказателно постановление №23-2301198 от 14.10.2009г. на Директора на
дирекция „Инспекция по труда“-С., с което на [фирма] наложена имуществена
санкция по чл.414, ал.3 от КТ от 15000лв. е намалена на 5000лв. .

Несъгласно с решението е наказаното лице, което по изложените в жалбата в срок
съображения- моли да се отмени обжалваното решение и вместо него да се постанови
друго, с което да бъде отменено изцяло наказателното постановление.

В съдебно заседание – жалбата се поддържа от адв.Т..

Ответникът по касационната жалба чрез юрк-М. оспорва жалбата и моли да се
отхвърли.

Представителят на СГП предлага да не се уважава жалбата.

Административен съд София-град като се запозна с изразените становища и въз
основа на основанията изложени в касационна жалба, разгледани по реда на чл.217 и
чл.218 от АПК, намери за установено следното:

С обжалваното решение на [фирма] наложена имуществена санкция по чл.414,
ал.3 от КТ от 15000лв. е намалена на 5000лв. .

За да достигне до това решение, СРС е приел, че в производството няма
допуснати съществени процесуални нарушения и деянието по същество е напълно
доказано. СРС е приел за установено, че на 17.08.2009г. в ресторанта-пицария „Е.“ на

дружеството, находящ се на [улица], работел Б. К. без да има сключен трудов договор. Предходната инстанция за да достигне до посочения извод в цялост е обсъдила представените по делото гласни и писмени доказателства. Визира е, че лицето по време на установяване на нарушение е било с работно облекло. Обсъдено е защо не следва да се приема безусловно представения впоследствие т.нар. „договор за квалификация с лице, което не работи” от 14.08.2009г.. Посочено е, че същият не е представен по време на проверката, че К. е избягал от същата без да попълни декларация за трудово правоотношение. Съдът е установил, че има законодателна промяна на чл.414, ал.3 от КТ с ДВ бр.58 от 2010г. настъпила след издаване на НП. Констатирано е, че преди промяната санкцията е била в абсолютен размер от 15000лв., докато след промяната същата е от 1500 до 15000лв., поради което е прието, че справедлива би била санкция под средния размер от 5000лв..

От друга страна в касационната жалба се твърди, че не било доказано от актосъставителя, че именно Б. К. е избягал от обекта.

Съдът изцяло приема мотивите на предходната инстанция. Същата правилно е кредитирала показанията на единствения свидетел –актосъставителката Ф.. Те са подробни, обстоятелствени и непротиворечиви. Изложеното касационно основание е твърдение, защитна теза, неподкрепена с никакви доказателства по делото. Свидетелката е категорична, че в обекта като работещо лице е заверено лице, което впоследствие е избягало от самата проверка, по време на която е установена самоличността на всички работещи лица в обекта и съответно за Б. К. е констатирано, че липсва трудов договор. Самоличността на лицето не е оспорена от представляващия дружеството, а точно обратното –той е визирал, че лицето е К.. Следва да се подчертае, че и с т.нар. „договор за квалификация” сключен с това лице –се потвърждават констатациите, че лицето се е намирало в обекта. Правилно относно датата и вида на договора същият не е приет за достоверен, доколкото има за цел да избегне административно-наказателната отговорност на дружеството.

Относно размера на санкцията – правилно е съобразена промяната на чл.414, ал.3 от КТ с ДВ бр.58/2010г. и правилно съобразно същата е изменен размерът на санкцията на 5000лв..

С оглед изложеното- решението следва да се остави в сила.

Водим съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 27.05.2011г. постановено по нахд №9332 по описа на СРС за 2010г.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове:1.

2.

